

Pinksterviering: dans mee vanuit het donker naar een nieuw begin, nog nooit was er iemand als jij!

Welkomstwoord: Ik wil jullie uitnodigen met mij en de kinderen in de kring te komen zitten.

Psalm (Uitgesproken door Christa Anbeek)

Niemand herkneedt ons uit aarde en leem,
Niemand geeft een stem aan ons stof.
Niemand.

Geloofd zijt Gij, Niemand.
Om uwentwille zullen
Wij bloeien.
U
Toeneigen.

Een niets
waren we, zijn we, zullen
we blijven, bloeiend:
de niets-, de
niemandsroos.

Met
de stijl zielshelder,
de meeldraad hemelwoest,
de kroon rood
van het purperwoord dat we zongen
over, o over en boven
de doorn.

Vioolmuziek Schindler's List

Veni Sancte Spiritus (LB681)

Veni sancte Spiritus tui amoris ignem accende. Veni sancte Spiritus, veni sancte Spiritus. 3x

Bijbellezing: Genesis

Toen God aarde en hemel maakte, waren er op aarde nog geen wilde planten en groeide er geen enkel veldgewas. Want God had nog geen regen op de aarde laten vallen, en er was nog geen mens om de grond te bewerken.

Wel was er water dat uit de bodem opwelde en het aardoppervlak bevoeide.

Dan boetseert God de mens uit stof dat Hij uit de aarde neemt en Hij blaast hem de levensadem in, in de neus. Zo wordt de mens een levend wezen.

Daarna legt God een tuin aan, in Eden, ergens in het oosten en daarin plaatst Hij de mens die Hij geboetseerd heeft.

'Solo in the Sand'

Choreografie: Thom Stuart

Muziek: 'What Power Art Thou' uit King Arthur van Henry Purcell, door Andreas Scholl en Academia Bizantina

Dans: Atias Gindroz

Dialoog

Pinksterbrief

Ochtendgebed om een Nieuw Begin

Lieve allen,

Vijftig dagen duurt de tijd van Pasen tot Pinksteren, dit jaar een tijd van verwarring, op onszelf teruggeworpen zijn, afgesneden van elkaar, verlangen om elkaar weer te omhelzen, hoop en wanhoop die om elkaar strijden. Hoe lang nog? Op deze vroege ochtend bidden wij om een nieuw begin.

Ons gebed begint met een Psalm van Paul Celan. Celan was een Duitstalige, joodse dichter, in 1920 geboren in een stad in de Oekraïne. Hij maakte als kind de Tweede Wereldoorlog mee en verloor beide ouders. In 1970 sprong hij in de Seine en beëindigde zo zijn leven.

De Psalm kan gelezen worden als *antifoon*, inleiding en afsluiting, bij de lezing uit Genesis 2, waar staat hoe God de mens vormde uit stof en aarde, en hem de levensadem in de neus blies נְפֶשׁ חַיָּה, *nefesh khayyah*. Zo werd de mens door de adem van God een levend wezen.

'Niemand kneedt ons nog een keer uit aarde en leem. Niemand geeft een stem aan ons stof. Niemand.'

Uniek zijn wij, eenmalig. Stof en aarde waren wij en zullen wij blijven. Ondertussen bloeien wij, zielshelder, woest, reikend naar de Hemel, bloedrood, gekweld en gepijnigd door doornen. De roos is een beeld voor het joodse volk, maar ook voor Christus, en met hem voor ieder mens: uniek, eenmalig, kortstondig en vluchtig, gevormd uit stof, de levensadem ingeblazen door Iemand, Niemand, hoe zullen wij U noemen?

Voor je het weet is alles voorbij. De discipelen realiseerden zich dat hun grote avontuur met Jezus van Nazareth definitief tot het verleden behoorde. Veertig dagen lang was hij van tijd tot tijd nog aan hen verschenen, nu ten hemel opgevaren. Verweesd en verwaasd bleven zij achter

De joodse filosofe Hannah Arendt (1906-1975) benadrukt net als Celan het eenmalige en unieke van ieder mens. Nog nooit was er zo iemand en nooit zal deze iemand er meer zijn. De dood zal onvermijdelijk elk leven tot een vervallen ruïne maken; ware het niet dat wij het vermogen hebben om iets nieuws te beginnen. Mensen zijn niet geboren om te sterven, maar om iets nieuws in de wereld te brengen. Juist omdat wij uniek zijn kunnen wij iets dat er nog niet was gestalte geven. Dit kunnen wij doen door elkaar lief te hebben.

Hannah Arendt liet zich inspireren door Aurelius Augustinus (354-430), aan hem wordt het gebed *Veni Sancte Spiritus*, dat wij zojuist zongen toegeschreven. Als twintiger schreef zij een proefschrift over *Liefde bij Augustinus*. Hij benadrukt het Goddelijk begin van de schepping, Principium, het Ultiem Goede – ('en God zag dat het goed was') dat wij dienen lief te hebben. Dit goddelijk begin maakt menselijk beginnen mogelijk, vult Arendt aan. *Initium*: geboren worden en door daden iets nieuws in de wereld brengen. Om het wonder van geboren worden te onderstrepen verwijst ze naar de heuglijke boodschap uit de Evangeliën: Een Kind is ons geboren!"

Hedendaagse filosofen bekritisieren Hannah Arendt: Zij begint te laat! Het wonder van mens-zijn begint niet bij geboren worden, maar bij *gedragen worden*. Negen maanden lang onder het hart van onze moeder. Haar hartslag is onze hartslag, haar *coeur*, de onze. Na deze negen maanden verschijnen wij als nieuweling in de wereld, en dan volgt er zeker nog een jaar waarin talloze anderen ons de wereld in dragen.

Het Franse woord voor moed *courage* is afgeleid van *coeur*. Het jiddische woord *lef*, is afgeleid van het hebreeuwse woord *Lev*, hart, moed.

Ons *Initium*, ons nieuwe begin, begint bij gedragen worden. De hartslag van anderen wekt ons tot leven. De moed van een ander die ons wil zien is de grond waarop wij staan, van waaruit een nieuw begin mogelijk is. Hannah Arendt noemt dit de tweede geboorte - *verschijnen aan elkaar*, met woorden en daden laten zien wat jouw raakt en beweegt - en zo onthullen, ook voor jezelf, wie je bent. Kwetsbaar, over en weer.

Over dit alles gaat Pinksteren. Verweesd bleven de discipelen achter, maar ze bleven bij elkaar, ook vrouwen waren erbij. Samen baden ze vurig, zo gaven ze stem aan hun verlangen. Ze zullen vast niet alleen gebeden hebben, maar ook herinneringen hebben opgehaald, verhalen gedeeld. Over wat ze meegemaakt hadden, de mooiste momenten, maar ook de pijn en het bittere verraad. Zij werden ooggetuigen van elkaar en hielden zo ook Jezus in leven. Zij droegen elkaars verhalen en droegen elkaar, totdat alles zich samenbalde en beukte en inbrak tot een nieuw besef: zolang wij ademen kunnen wij geraakt worden en opnieuw beginnen! Wij kunnen gehoor geven aan visioenen en droomgezichten. Stem geven aan stof!

Pinksteren is het feest van voluit in beweging komen. Straten, pleinen en markten opgaan en in vreemde talen zingen en spreken over onze liefde voor de schepping, ons geloof in elkaar en onze hoop voor de toekomst. Iemand blaast ons naar een nieuw begin.

Een hartelijke groet,

Christa Anbeek, hoogleraar van het Arminius Instituut

Lied: Taal van mijn hart van Stef Bos

Kijk, de zon staat aan de hemel
Dit is het einde van de nacht
Ik was verdwaald in het donker
Ik vond mijn weg terug op de tast
Vroeger was ik rijk aan woorden
Ik ben verstild, ik ben veranderd
Maar mijn stem, mijn stem bleef branden
Dit is het vuur, jij mag je warmen
Hoor de taal van mijn hart
Hoor de taal van mijn hart
Ook al klink ik soms gebroken
Gebroken en verward
Het is de taal van mijn hart

Toelichting collecte:

Hallo, mijn naam is Thom Stuart.

Samen met Rinus Sprong vorm ik de artistieke leiding van De Dutch Don't Dance Division. Ook ben ik de choreograaf van de twee stukken die we hier vandaag dansen, op het gras en in de aarde.

Dat zijn de dansers van DeDDDD wel gewend; ons gezelschap treed vaak op bijzondere locaties op. Parken, stranden, musea, kerken, pleinen, begrafenis en nu in deze tijd van Corona ook buiten voor bejaardentehuizen en andere zorginstellingen.

Het enige waar we momenteel helemaal niet op kunnen treden zijn de theaters. Onze landelijke tournee is vroegtijdig gestopt, alsmede zijn alle festivals in mei en juni gecancelled waar wij op zouden treden: al deze inkomsten loopt ons kleine gezelschap nu mis, terwijl we voor het grootste deel van die inkomsten afhankelijk zijn.

Daarom vraag ik u via deze collecte een donatie te doen, daarmee helpt u DeDDDD de zomer door. Ik hoop dat u geniet van deze Pinksterviering. Dank u wel.

'Dance of the Blessed Spirits'

Choreografie: Thom Stuart

Muziek: 'Dance of the Blessed Spirits' uit Orpheus en Eurydice van C.W Gluck door Akira Eguchi & Gil Shaham

Dans: Atias Gindroz, Maia Jadue, Victoria Ornella Pesce, Edoardo Privitera, Noa Siluvangi, Théo Vanpoperinghe, Garance Vignes

Zegen

Dat de weg je tegemoet mag komen.

Dat de wind altijd in je rug mag zijn.

Dat de zon warm op je gezicht zal schijnen.

Dat de regen zacht op je velden valt.

Dat de sterren je nachten verlichten.

Dat je vuur mag blijven branden.

En tot we elkaar weerzien:

Mag God je vasthouden in de palm van Zijn hand.